

Banská Bystrica 14. 11. 2018
OZ 241477/II-49-2018

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 3. mája 2017 majiteľom MVDr. Adriánom Bernáthom – Marfil, Mýtna 38, 811 07 Bratislava 1 v konaní zastúpeným advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY, s. r. o. (pred zmenou názvu AKAK s. r. o.), Slowackého 56, 821 04 Bratislava - Ružinov (ďalej „majiteľ“) proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. OZ 241477/I-33-2017 z 31. marca 2017 vo veci návrhu na vyhlásenie ochrannej známky č. 241477 „BENNETT“ za neplatnú, podaného navrhovateľom MVDr. Richardom K., Bratislava, v konaní zastúpeným advokátom Mgr. Oliverom Kristom, Kýčerského 7, 811 05 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. OZ 241477/I-33-2017 z 31. marca 2017 **sa potvrdzuje.**

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. OZ 241477/I-33-2017 z 31. marca 2017 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola podľa § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. slovná ochranná známka č. 241477 „BENNETT“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) vyhlásená za neplatnú. Navrhovateľ si uplatnil návrh týkajúci sa všetkých tovarov a služieb napadnutej ochrannej známky v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach s odôvodnením, že prihláška napadnutej ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere, pretože majiteľ si ju dal zaregistrovať výlučne za účelom znemožniť navrhovateľovi používať predmetné označenie, pričom navrhovateľ si pod týmto označením dlhé roky budoval meno svojej veterinárnej kliniky a neskôr nemocnice. Navrhovateľ si návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatnil tiež v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. z dôvodu, že označenie „BENNETT“ je označením používaným dlhodobo výlučne navrhovateľom na označenie výkonu svojej veterinárnej činnosti a veterinárnej nemocnice a toto označenie nadobudlo pre jeho činnosť na území Slovenskej republiky rozlišovaciu spôsobilosť.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že prihláška napadnutej ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere [t. j. existuje dôvod zápisnej výluky podľa § 5 ods. 1 písm. l)], pretože bola podaná s cieľom blokať navrhovateľa a ekonomicky ho znevýhodniť. Prvostupňový orgán v tejto súvislosti uviedol, že majiteľ si na ochranu prihlásil označenie, ktoré navrhovateľ spoločne s ním nepretržite dlhé roky používal pre výkon veterinárnej činnosti, pričom známková ochrana tohto označenia nebola podložená súhlasom zo strany navrhovateľa, ale majiteľ si ju chcel vzťahovať výlučne iba pre seba a takto získať výlučné právo používať označenie „BENNETT“ a právo zakázať iným osobám, vrátane navrhovateľa, používať zhodné/podobné označenie pre zhodné a podobné tovary a služby. Majiteľ si pritom musel byť

vedomý oprávneného očakávania používateľa označenia „BENNETT“ (navrhovateľa), t. j. jeho zrejmeho záujmu naďalej používať toto označenie, vrátane skutočnosti, že pre navrhovateľa má uvedené označenie značnú hodnotu, a to aj osobného charakteru. Podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky majiteľom, bez upovedomenia o tomto kroku navrhovateľa, prvostupňový orgán posúdil ako zámerné konanie s cieľom získať určité zvýhodnené postavenie, resp. s cieľom blokovania navrhovateľa a jeho činnosti. Majiteľ podľa prvostupňového orgánu vedel, že používanie označenia, ktoré tvorí napadnutú ochrannú známku, je pre podnikanie navrhovateľa nosné a že zápisom napadnutej ochrannej známky do registra sa navrhovateľ dostane do situácie, keď v prípade, že nechce porušovať práva k napadnutej ochrannej známke, musí mať na jej používanie súhlas majiteľa, čo môže byť pre navrhovateľa nevýhodné. Podľa prvostupňového orgánu, zo žiadneho dôkazu nevyplývala skutočnosť, že by navrhovateľ prestal používať toto označenie, nemal oň záujem, a teda že by ostalo voľné. Naopak kroky, ktoré vykonal majiteľ hneď po získaní výhradného práva k označeniu „BENNETT“, poukázali na skutočnosť, že podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky a jej zápis do registra sa stali nástrojom na blokovanie podnikania navrhovateľa.

V súvislosti s uplatneným dôvodom neplatnosti napadnutej ochrannej známky podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. prvostupňový orgán uviedol, že, berúc do úvahy výsledok konania o vyhlásení neplatnosti napadnutej ochrannej známky v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, posudzovanie ďalších podmienok na vyhlásenie jej neplatnosti je bezpredmetné, pretože by toto posúdenie nemalo vplyv na konečné rozhodnutie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom sa nestotožnil so závermi prvostupňového orgánu v napadnutom rozhodnutí, a uviedol, že prvostupňový orgán pochybil, keď vyhlásil napadnutú ochrannú známku za neplatnú.

Majiteľ zdôraznil, že prihlášku napadnutej ochrannej známky podal oprávnene a v dobrej viere, čo riadne preukázal jednotlivými dôkazmi predloženými v konaní pred prvostupňovým orgánom, pričom následné domáhanie sa ochrany svojich práv vyplývajúcich z riadne zapísanej ochrannej známky nemôže byť posudzované ako konanie v rozpore s dobrou vierou. Podľa názoru majiteľa posudzovanie dobrej viery a registrovanie ochrannej známky je potrebné vyhodnocovať na základe okolností, ktoré predchádzali samotnej registrácii. Uvedený právny záver podľa majiteľa vyplýva aj z komentára k zákonu o ochranných známkach (autori: Maruniaková I., Klinka T. a kol.), a to z komentára k § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, podľa ktorého „relevantným okamihom na posúdenie dobrej viery prihlasovateľa v rámci prieskumu zápisnej spôsobilosti je okamih podania prihlášky ochrannej známky a okolností, ktoré nastali až po jej podaní, nemôžu mať vplyv na vyslovenie záveru o nedostatku dobrej viery“.

Majiteľ zdôraznil, že podľa jeho názoru kľúčovým pre posúdenie návrhu navrhovateľa je časové hľadisko, t. j. zásada priority používania názvu, resp. označenia chráneného napadnutou ochrannou známkou, ktorú majiteľ preukázal, a rozhodujúca je tiež priorita, čo do registrácie ochrannej známky, ktorú majiteľ v konaní tiež preukázal.

Majiteľ následne poukázal na to, že navrhovateľ mal možnosť podať písomné pripomienky či námietky proti zápisu označenia, ktoré predstavuje napadnutú ochrannú známku, do registra. Nič také však neurobil, pričom je zjavné a nesporné, že navrhovateľ mal o procese registrácie zo strany majiteľa priame a bezprostredné informácie. Podľa majiteľa je otázne, prečo, pokiaľ výlučne navrhovateľ sám používal označenie „BENNETT“ pre poskytovanie svojich služieb, ako to uvádza, bezprostredne po ukončení vzájomnej spolupráce nepodnikol kroky smerujúce k registrácii ochrannej známky na toto údajne svoje označenie. Podľa názoru majiteľa v prípade konania o vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú by malo ísť o dodatočné zistenie, že v čase registrácie neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky. Pokiaľ určitá osoba už počas konania o zápise ochrannej známky mala vedomosť o tomto konaní a o údajných dôvodoch vylučujúcich zápis a tieto včas nenamietala, pričom tieto dôvody začala tvrdiť až po tom, čo sa majiteľ legitímne zaregistrovanej ochrannej známky začal domáhať svojich práv, takéto konanie možno označiť za špekulatívne. Navrhovateľ mal vedomosť o existencii konania o ochrannej známke, pričom mal k dispozícii aj celý rad zákonných prostriedkov, ktoré mohol využiť na to, aby k registrácii ochrannej známky v prospech majiteľa neprišlo. Žiadny z nich však nevyužil.

Majiteľ následne konštatoval, že označenie „BENNETT“ začal používať v roku 2000, a to v čase, kedy ešte navrhovateľ nedisponoval oprávnením na výkon veterinárnej činnosti. Od roku 2001 začalo toto označenie používať združenie po dohode a so súhlasom MVDr. Adriána B. MVDr. Adrián B. teda vniesol do združenia predmetné označenie, ktoré sa neskôr pre výkon veterinárnej činnosti začalo používať.

Majiteľ zdôraznil, že na použitie tohto označenia sa navrhovateľ a MVDr. Adrián B. dohodli spoločne potom, čo ho už MVDr. Adrián B. používal pri realizácii svojej činnosti. Uviedol, že MVDr. Adrián B. začal podnikat' pod označením „BENNETT“, o čom predložil relevantné dôkazy už v návrhu na registráciu ochrannej známky. K dôkazom predloženým zo strany navrhovateľa dodal, že v roku 2000 nebol navrhovateľ podnikateľský subjekt a ani nebol s MVDr. Adriánom B. v žiadnom pracovnoprávnom vzťahu. Ďalej uviedol, že zmluvu o prenájme, na ktorú prvostupňový orgán poukázal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a ktorú uzatvorilo združenie veterinárnych lekárov BENNETT, uzavrel neexistujúci subjekt, keďže združenie vzniklo až 1. januára 2001. Až od roku 2001 začali MVDr. Adrián B. a navrhovateľ (so súhlasom MVDr. Adriána B.) vykonávať spoločnú činnosť pod označením Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov - Veterinárna poliklinika BENNETT. Zmluva o združení je datovaná 1. januára 2001. Nemôže byť preto podľa majiteľa pravdivé tvrdenie, že navrhovateľ a MVDr. Adrián B. spoločne používali označenie „BENNETT“ od roku 2000 a spoločne podnikali pod predmetným označením. Majiteľ doplnil, že navrhovateľ je registrovaný v zozname veterinárov Komorou veterinárnych lekárov až od roku 2001, pričom majiteľ od 1. novembra 2000. Majiteľ zdôraznil, že na použitie pomenovania „BENNETT“ sa dohodli obaja – spoločne, potom, čo ho už MVDr. Adrián B. používal skôr.

Pokiaľ ide o zmenu obchodného mena spoločnosti VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o., je podľa majiteľa otázne, prečo už v roku 2011, keď MVDr. Adrián B. ukončil svoju účasť v tejto spoločnosti (júl 2011), nepreimenoval navrhovateľ túto spoločnosť na BENETT Veterinárna nemocnica, s. r. o., ale urobil tak až v roku 2015 po eskalácii vzájomných konfliktov. Aj z uvedeného je podľa majiteľa zrejmé, že toto označenie nepoužíval navrhovateľ, resp. že nie je pravdou, že len navrhovateľa poznali pod týmto označením, ale práve naopak, že to bol MVDr. Adrián B. a s ním spolupracujúci tím lekárov, ktorý aj naďalej poskytoval veterinárnu činnosť pod týmto označením. Majiteľ dodal, že samotná spoločnosť s ručením obmedzeným nie je sama o sebe oprávnená poskytovať veterinárnu starostlivosť, ale túto môžu realizovať len konkrétni veterinári lekári. Majiteľ poukázal na to, že z navrhovateľom predloženého výpisu z obchodného registra je tiež zrejmé, že k zápisu zmeny obchodného mena prišlo až 2. júla 2015, a teda v čase, kedy majiteľ už mal podanú prihlášku napadnutej ochrannej známky.

Majiteľ uviedol, že prvostupňový orgán mal za preukázanú neexistenciu dobrej viery majiteľa okrem iného tým, že majiteľ verejne prezentuje svoju činnosť pod označením „Marfilvet“, pričom toto označenie si tiež nechal registrovať ako ochrannú známku. Prvostupňový orgán však podľa majiteľa absolútne nevyhodnotil, čo ho viedlo k používaniu alternatívneho označenia k ochrannej známke, ktorej je oprávneným majiteľom. Majiteľ zdôraznil, že používanie označenia „Marfilvet“ pre pomenovanie svojich veterinárnych služieb začal používať MVDr. Adrián B. až v dôsledku nekalosúťažného správania navrhovateľa, keď opakovane dochádzalo ku konfliktom a problémom zo strany pacientov a klientov.

Majiteľ považoval za potrebné poukázať tiež na to, že pokiaľ by sme vychádzali zo záverov prvostupňového orgánu, dospejeme k absurdnej situácii, kedy ani jeden z účastníkov konania, t. j. ani navrhovateľ a ani majiteľ by si nikdy nemohli dať registrovať ochrannú známku, keďže jeden alebo druhý by (vzhľadom na vzájomné rozpory a konflikty) nekonal v dobrej viere. Podľa majiteľa v predmetnom prípade je potrebné vychádzať striktnie zo zásady priority registrácie a poskytnúť ochranu tomu, kto preukáže právo prednosti. Majiteľ zdôraznil, že zákon o ochranných známkach nepozná spoločnú ochrannú známku, a preto musí byť preferovaná zásada priority registrácie.

Vzhľadom na uvádzané skutočnosti majiteľ konštatoval, že prvostupňový orgán nevyhodnotil dobrú vieru s poukazom na všetky skutkové okolnosti, ktoré predchádzali zápisu ochrannej známky (snaha o ochranu používania označenia, neoprávnené zásahy zo strany navrhovateľa, znemožnenie používania označenia „BENNETT“ odstránením profilu majiteľa z webovej stránky, ako aj jeho telefónneho čísla, atď.). Majiteľ zdôraznil, že aj po ukončení činnosti združenia, od 30. júna 2010 nepretržite používal označenie „BENNETT“ a toto nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre jeho služby.

Majiteľ v závere vyjadril pochybnosti o pravosti dokladov predložených navrhovateľom, pretože niektoré podpisy legitímne nezodpovedajú podpisom dotknutých osôb, ale skôr majú bližšie k podpisu navrhovateľa. Ďalej konštatoval, že prvostupňový orgán nezobral do úvahy konanie navrhovateľa, keď si tento uzurpoval

doménu a odstránil údaje o majiteľovi z internetovej stránky. Poukázal tiež na to, že v konaní pred prvostupňovým orgánom predložil potvrdenie o úhradách za doménu, ktoré zo svojho účtu realizoval v roku 2014, kedy podľa navrhovateľa nemal záujem, aby sa jeho meno akýmkoľvek spôsobom spájalo s označením „BENNETT“.

Majiteľ priložil k rozkladu aj písomnú reakciu MVDr. Adriána B. na napadnuté rozhodnutie, v ktorom okrem iného uviedol dôvody použitia názvu „Bennett“ (B. je americký veterinár, ktorého publikačná činnosť je bežne dostupná, pričom názov „Bennett“ je dobre zapamätateľný podľa značky Benneton, ďalším dôvodom bolo umiestnenie na prvých miestach v Zlatých stránkach). Tiež zastal názor, že z prvostupňového rozhodnutia vyplynulo, že označenie „Bennett“ by mohol používať každý, kto pod týmto označením pôsobil, a teda v predmetnom prípade 28 veterinárov. Poukázal aj na skutočnosť, že podľa zmluvy o združení to, čo vniesli do združenia jednotliví členovia, sa po ukončení činnosti združenia vráti naspäť týmto členom. Majiteľ pritom začal označenie „BENNETT“ používať v roku 2000 a až od roku 2001 začalo toto označenie používať združenie. Obsahom tohto vyjadrenia boli aj ďalšie skutočnosti týkajúce sa chodu kliniky (napr. tvrdenie, že MVDr. Adrián B. od roku 2014 znášal drvivú väčšinu režijných nákladov na chod kliniky), dôveryhodnosti vyhlásení tretích osôb predložených navrhovateľom, resp. skutočností, ktoré boli uvedené aj v samotnom rozklade. Majiteľ predložil k tomuto vyjadreniu výtlačok z internetovej stránky www.bennett.sk z 22. apríla 2016, konkrétne išlo o článok navrhovateľa ohľadom Bennett-u, adresovaný klientom, v ktorom navrhovateľ podľa majiteľa neoprávnene použil názov BENNETT veterinárna nemocnica, s. r. o.; fotografie reklamného pútača a reklamného plagátu „24 h VETERINÁRNA NEMOCNICA www.bennett.sk“, na ktorých sa nachádza označenie „BENNETT“ vo forme webovej stránky a ktoré teda svedčia o používaní označenia „BENNETT“ majiteľom; výtlačok z www.marfilvet.sk z 25. apríla 2017 obsahujúci článok - informáciu MVDr. Adriána B., s názvom „Bennett a Marfilvet“ adresovaný klientom, z ktorého podľa majiteľa vyplýva, že označenia „BENNETT“ sa nikdy nevzdal; fotografie reklamného pútača „Bennett, alebo MARFILVET?!“ s cieľom preukázať, že navrhovateľ majiteľovi bránil používať názov „BENNETT“ a výtlačky z internetovej stránky www.bennett.sk z 5. októbra 2015 týkajúce sa personálu BENNETT VETERINÁRNEJ NEMOCNICE spolu s propagačným materiálom, z ktorých podľa majiteľa vyplývajú praktiky navrhovateľa, resp. ktoré sponchyňujú hodnotu svedectva pracovníčky veterinárnej nemocnice navrhovateľa, ktorej vyhlásenie bolo navrhovateľom predložené v predmetnom konaní.

Na základe uvedených skutočností a predložených dôkazov majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil a rozhodol o zamietnutí návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú.

Navrhovateľ sa vo svojom vyjadrení k rozkladu doručenom úradu 20. júna 2017 stotožnil s napadnutým rozhodnutím a vyjadril sa k podľa neho najzávažnejším a najpodstatnejším tvrdeniam majiteľa v rozklade.

K tvrdeniu majiteľa, že o procese registrácie napadnutej ochrannej známky mal navrhovateľ priame a bezprostredné informácie, navrhovateľ uviedol, že majiteľ žiadnym dôkazom nepreukázal, že o procese registrácie označenia „BENNETT“ ako ochrannej známky navrhovateľa akýmkoľvek spôsobom informoval. Navrhovateľ sa dozvedel o registrácii napadnutej ochrannej známky prvýkrát až z listu MVDr. Adriána B. z marca 2016. Navrhovateľ uviedol, že nepozná na Slovensku žiadneho iného veterinárneho lekára, ktorý by si názov, pod ktorým vykonáva svoju činnosť, registroval ako ochrannú známku, a už vôbec nie veterinárneho lekára, ktorý by si dal registrovať dva názvy ako ochranné známky súčasne, ako to účelovo urobil MVDr. Adrián B.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že označenie „Bennett“ používal viac ako 15 rokov, a preto nemal najmenší dôvod tento názov nejakým špeciálne chrániť. Je však podľa neho otázne, prečo si MVDr. Adrián B. počas 15 rokov neregistroval názov „BENNETT“ (keď ako tvrdí ho vymyslel sám a má patriť len jemu) a dal si ho zaregistrovať preukázateľne až po tom, čo sám začal používať na označenie svojej veterinárnej činnosti iný názov – „MARFILVET“ (a súčasne si pritom aj tento názov registroval ako ochrannú známku). Podľa navrhovateľa si označenie „BENNETT“ majiteľ dal zaregistrovať len preto, aby znemožnil navrhovateľovi vykonávať jeho činnosť veterinárneho lekára. Navrhovateľ zdôraznil, že o úmysloch majiteľa svedčí aj skutočnosť, že hneď ako sa stal majiteľom napadnutej ochrannej známky, vyhrážal sa navrhovateľovi trestným stíhaním, pričom trestné oznámenie v tejto veci podával ešte skôr, ako sa čohokoľvek domáhal v občiansko-právnom konaní, čo samé o sebe podľa navrhovateľa preukazuje, že mu išlo v prvom rade o znemožnenie činnosti navrhovateľa, teda znemožniť mu vykonávať činnosť súkromného veterinárneho lekára. Navrhovateľ tiež zdôraznil, že činnosť veterinárneho lekára nie je možné vykonávať pod dvomi rôznymi názvami.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že MVDr. Adrián B. nepredložil ani jeden dôkaz o tom, že začal používať označenie „BENNETT“ sám a ako prvý už v roku 2000. Na vykonávanie veterinárnej praxe, ktorú mal vykonávať sám, nevyhnutne potreboval ambulanciu, v ktorej by ju mohol vykonávať, a jedinou veterinárnou ambulanciou, v ktorej ju mohol vykonávať, boli priestory na Beskydskej ulici, ktoré si už v septembri 2000 prenajali navrhovateľ a MVDr. Adrián B. ako združenie špecializovaných veterinárnych lekárov Bennett. MVDr. Adrián B. nemohol pri výkone svojej veterinárnej praxe používať označenie „BENNETT“ sám, keďže ho preukázateľne používal už skôr spolu s navrhovateľom. Podľa názoru navrhovateľa MVDr. Adrián B. už v septembri 2000 používal názov „BENNETT“ spolu s ním a označovali sa ako združenie špecializovaných veterinárnych lekárov Bennett. Keďže v tom čase ani MVDr. Adrián B. nemal licenciu na výkon súkromnej veterinárnej praxe (mal ju až od 1. novembra 2000), z uvedeného je zrejmé, že samotné vydanie licencie nijako nepreukazuje používanie názvu „BENNETT“.

Podľa navrhovateľa je pravdou, že subjekt „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov Bennett“ neexistoval, avšak nie preto, že „Veterinárna poliklinika BENNETT“ vznikla až 1. januára 2001, ale preto, že takéto subjekty nikdy neexistovali. V zmysle ustanovenia § 829 ods. 2 Občianskeho zákonníka „združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti“, ale ide o účastníkov združených na základe zmluvy o združení, ktorí sa združujú za dosiahnutím určitého účelu. Účastníci združenia vždy vystupujú pod vlastným menom a akékoľvek záležitosti, ktoré zriaďujú na dosiahnutie spoločného účelu, sa riadia podmienkami dohodnutými v zmluve o združení. Zmluva o združení pritom môže byť i ústna, pretože zákon nevyžaduje obligatórne písomnú formu. Ak teda v septembri 2000 navrhovateľ a MVDr. Adrián B. vystupovali v písomnej žiadosti podanej na Mestskú časť Bratislava Staré Mesto ako „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov BENNETT“ a na základe takejto žiadosti im Mestská časť Bratislava Staré Mesto udelila súhlas so zmluvou o nájme nebytových priestorov na účely výkonu veterinárnych činností, je to podľa navrhovateľa jednoznačný a nevyvrátiteľný dôkaz o tom, že sa už v septembri 2000 dohodli na zmluve o združení a na používaní spoločného názvu „BENNETT“. Skutočnosť, že MVDr. Adrián B. a navrhovateľ sa následne k 1. januáru 2001 dohodli na písomnej zmluve o združení, kde si určili iný názov a presne a jednoznačne vymedzili rozsah práv a povinností, nič nemení na skutočnosti, že sa na používaní názvu „BENNETT“ dohodli na základe zmluvy o združení už v septembri 2000, čo deklarovali i spoločným postupom pri prenajímaní nebytových priestorov, kde chceli neskôr vykonávať svoju prax, a že tak obaja spravili predtým, ako mali licenciu na vykonávanie praxe súkromného veterinárneho lekára.

Navrhovateľ uviedol, že priznanie majiteľa, že názov veterinárnej nemocnice pochádza z mena Dr. B., potvrdzuje, že navrhovateľ vymyslel tento názov po svojom učiteľovi. Navrhovateľ zdôraznil, že pomenovanie „Bennett“ vymyslel a chcel použiť na označenie svojej veterinárnej činnosti on a nie MVDr. Adrián B., ktorého Dr. B. (učiteľ a mentor navrhovateľa) podľa jeho vyjadrenia vôbec nepozná.

Navrhovateľ sa vyjadril ďalej k právam k doméne, pričom skonštatoval, že skutočnosť, že doménu www.bennett.sk si zaregistroval v čase, keď nemal s MVDr. Adriánom B. uzatvorenú žiadnu zmluvu o združení, a preto s ním nemohol nič nadobudnúť do spoluvlastníctva, preukazuje, že k tejto doméne má od počiatku práva výlučne navrhovateľ. Navrhovateľ sa tiež vyjadril k tvrdeniu majiteľa, že dlhodobo majiteľovi bránil používať názov „BENNETT“ a že ničil jeho reklamné materiály. K fotografiám reklamného pútača, ktoré v tejto súvislosti predložil majiteľ, uviedol, že tento pútač zjavne propagoval firmu „MARFILVET“ a nie „BENNETT“, a to za použitia neprípustnej porovnávacej reklamy. Ďalej tiež uviedol, že spoločnosť BENNETT VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o. je oprávnená poskytovať veterinárne služby. V tejto súvislosti poukázal napr. aj na spoločnosť BAJVET, s. r. o., ktorá tiež poskytuje veterinárne služby a ktorú si založili dvaja lekári z pôvodného tímu polikliniky BENNETT.

V závere navrhovateľ dodal, že MVDr. Adrián B. si už v júni 2011 založil živnosť, ktorej obchodné meno znie MVDr. Adrián Bernáth – Marfil. Po ukončení činnosti združenia BENNETT v roku 2010 a v čase prevodu obchodného podielu vo VETERINÁRNEJ NEMOCNICI, s. r. o. na navrhovateľa v júli 2011 začal teda MVDr. Adrián B., mimo vykonávania veterinárnych činností, vykonávať i samostatnú podnikateľskú činnosť, avšak nie pod údajne jeho názvom „BENNETT“, ale pod svojim novým názvom „MARFIL“. V roku 2015 tak na odlíšenie výkonu veterinárnej činnosti MVDr. Adriána B. od nemocnice BENNETT nevznikol úplne nový názov „MARFILVET“, ale názov „MARFIL“, ktorý pri svojom podnikaní preukázateľne MVDr. Adrián B. používal už 4 roky, doplnil skratkou „VET“ (čo je bežne dopĺňaná skratka znamenajúca výkon VETERinárnych služieb), čím vznikol názov „Marfilvet“. Navrhovateľ je presvedčený, že i táto skutočnosť preukazuje a potvrdzuje, že MVDr. Adrián B. po zániku združenia nepoužíval a nemienil používať názov „BENNETT“, ale používal svoj vlastný názov, pričom vytvorenie názvu „MARFILVET“ bolo iba logickým vyústením snahy o používanie vlastného názvu, odlišného od názvu

„BENNETT“. Následná registrácia ochrannej známky „BENNETT“ pri súčasnom registrovaní názvu „MARFILVET“, a to po vážnych nezhodách s navrhovateľom a definitívnym rozdelení sa celého personálu nemocnice (nielen veterinárnych lekárov), tiež preukazuje a potvrdzuje, že registrácia ochrannej známky „BENNETT“ nebola zo strany MVDr. Adriána B. uskutočnená v dobrej viere.

Navrhovateľ k svojmu vyjadreniu priložil Dohodu o ukončení činnosti združenia z 1. novembra 2003, v ktorej sa účastníci združenia, navrhovateľ a MVDr. Adrián B. dohodli na ukončení činnosti združenia Veterinárnej polikliniky Bennett ku 31. decembru 2003 s tým, že účastníci združenia budú naďalej vykonávať podnikateľskú činnosť, avšak každý samostatne. Ďalej navrhovateľ priložil výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I spoločnosti BAJVET, s. r. o., Bratislava, zapísanej do registra 11. februára 2006 a výpis zo živnostenského registra Okresného úradu Bratislava, týkajúci sa MVDr. Adriána Bernáth – MARFIL, z ktorého vyplýva, že majiteľovi oprávnenie na vykonávanie zapísaných činností [kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb, atď.] vzniklo 6. júna 2011.

S ohľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade potvrdil napadnuté prvostupňové rozhodnutie.

Majiteľ 3. júla 2017 doručil úradu listinné dôkazy (fotografie reklamného stojanu s textom „MVDr. RICHARD K. ortopédia a traumatológia VITAJTE V BENNETTE ....poznáme sa už 15 rokov!“), ktoré sú podľa jeho názoru dôkazom o tom, že navrhovateľ nepoužíval označenie „BENNETT“ od roku 2010, ako to uviedol, ale až od roku 2012. Uvedené potvrdzuje, že majiteľ začal používať predmetné označenie skôr, a to už od roku 2010, a právom si nechal zaregistrovať napadnutú ochrannú známku.

Navrhovateľ sa k uvedeným dokladom vyjadril v liste doručenom úradu 13. júla 2017. Uviedol, že z týchto dokladov nemožno vyvodiť záver, že by v roku 2010 a 2011 nepoužíval názov „BENNETT“. Z tejto reklamy je zrejmé, že nejde o žiadne právne kvalifikovanie dĺžky existencie nemocnice Bennett, ale iba o reklamu, ktorá deklaruje, že sa s klientmi pozná už veľmi dlhú dobu (s niektorými i 15 rokov). K svojmu listu navrhovateľ priložil výtlačok z internetovej stránky www.google.sk a kópiu notárskej zápisnice osvedčujúcej obsah internetových stránok www.bennett-bratislava.sk a www.marfilvet.sk, s cieľom preukázať spôsob používania názvu „BENNETT“ majiteľom v súčasnosti.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podaného rozkladu, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 54a ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 31. decembra 2017 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 1. januára 2018.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú, ak v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo v konaní z vlastného podnetu zistí, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. 1) zákona o ochranných známkach (v znení platnom v čase zápisu napadnutej ochrannej známky do registra ochranných známk) do registra sa nezapíše označenie, ak je predmetom prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere.

Podľa § 35 ods. 5 zákona o ochranných známkach na ochrannú známku, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa hľadá ako keby k jej zápisu do registra nedošlo.

Napadnutá slovná ochranná známka č. 241477 „BENNETT“ majiteľa MVDr. Adrián Bernáth – Marfil, Mýtna ulica č. 38, 811 07 Bratislava 1, s právom prednosti od 4. júna 2015, bola do registra ochranných známk zapísaná 15. decembra 2015 pre tovary „*mydlá pre zvieratá; šampóny pre zvieratá; kozmetické prípravky pre zvieratá; dezinfekčné mydlá; medicínálne mydlá pre zvieratá; medicínálne šampóny pre zvieratá; dezodoranty pre zvieratá*“ v triede 3, „*veterinárne prípravky; antiseptické prípravky; dezinfekčné prípravky; masti na zverolekárske použitie; krémy na zverolekárske použitie; protiparazitické obojky pre zvieratá; protiparazitické prípravky; obvazy pre zvieratá; bakteriologické prípravky na zverolekárske použitie; fungicídne prípravky na zverolekárske použitie; biologické prípravky na zverolekárske použitie; chemické prípravky na zverolekárske použitie; insekticídne prípravky na zverolekárske použitie; insekticídy; repelenty proti hmyzu; vitamínové prípravky pre zvieratá; minerálne výživové doplnky pre zvieratá; výživové doplnky pre zvieratá; dezinfekčné prípravky pre zvieratá*“ v triede 5 a služby „*veterinárne služby; veterinárne nemocnice (služby); starostlivosť o hygienu a krásu zvierat; poradenské a konzultačné služby v oblasti služieb uvedených v triede 44 tohto zoznamu*“ v triede 44 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ sa nestotožnil so závermi úradu v napadnutom rozhodnutí. Prvostupňový orgán podľa jeho názoru pochybil, keď konštatoval, že bolo preukázané konanie majiteľa v nie dobrej viere v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky. Orgán rozhodujúci o rozklade preto preskúma napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu.

Orgán rozhodujúci o rozklade v prvom rade uvádza, že situácií, kedy osoba nekoná pri podaní prihlášky ochrannej známky v dobrej viere, môže nastať viacero, a preto je nevyhnuté každý prípad posudzovať individuálne s ohľadom na jeho osobitosti. Absencia dobrej viery musí byť daná už v čase podania prihlášky ochrannej známky a spája sa výlučne s osobou prihlasovateľa. Pri posudzovaní dobrej, resp. zlej viery je potrebné zvážiť akúkoľvek relevantnú okolnosť, najmä, či osoba podávajúca prihlášku o práve inej osoby na zhodné alebo podobné označenie vedela, alebo či v dobe podania prihlášky ochrannej známky o tomto práve vedieť mohla, ďalej či by podaním prihlášky ochrannej známky došlo k poškodeniu inej osoby, a tiež to, či neexistuje dôvod, ktorý by konanie prihlasovateľa ospravedlňoval. Za konanie v nie dobrej viere možno považovať napríklad aj situáciu, keď je prihlasovateľ obchodne alebo hospodársky prepojený so subjektom používajúcim prihlásené označenie a podaním prihlášky ochrannej známky by prihlasovateľ získal určitú neoprávnenú výhodu, napríklad by zneužil rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno staršieho označenia alebo by bránil vstúpiť oprávnenej osobe na trh v určitej krajine, vytlačal by ju z tohto trhu (podanie tzv. blokačnej prihlášky ochrannej známky) a podobne, a na druhej strane by subjekt používajúci prihlásené označenie utrpel nejakú ujmu, ktorá sa môže prejaviť naplno až v budúcnosti.

Za rozhodujúce skutočnosti pre zistenie, či prihlasovateľ konal pri podaní prihlášky ochrannej známky v zlej viere, je nutné považovať jednak objektívnu známosť (vedomosť) určitej skutočnosti a jednak subjektívny úmysel (zámer), pričom nie je nutné, aby osoba, ktorej konanie je posudzované, považovala svoj úmysel alebo konanie za zlé. Relevantným okamihom na posúdenie dobrej viery prihlasovateľa napadnutej ochrannej známky je okamih podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, čo je v predmetnom prípade 4. jún 2015.

Navrhovateľ v konaní pred prvostupňovým orgánom predložil nasledovné dôkazové materiály:

- zápisnicu spísanú 25. apríla 2016 na Okresnej prokuratúre Bratislava I,
- dôkazový materiál navrhovateľom označený ako Rozhodnutie mestskej časti Bratislava Staré mesto z 30. novembra 2000 - nečitateľný,
- zápisnicu o trestnom oznámení ČVS ORP-540/3-VYS-B1-2016-HS z 11. mája 2016 z Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, odbor kriminálnej polície,

- podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 29. júna 2016 o ochranu proti nekalej súťaži a ochranu práv z titulu vlastníctva ochrannej známky,
- uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 25. júla 2016, č. k. 30CbPv/2/2016 – 49, o nariadení neodkladného opatrenia,
- odvolanie proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia zo 16. augusta 2015 a dôkazy predložené k tomuto odvolaniu, a to:
  1. pracovný životopis navrhovateľa,
  2. kópia z časopisu GUEST máj 2011 – článok „Dovolenka a štvornohí miláčikovia“,
  3. e-mailová správa navrhovateľa z 5. augusta 2016 zaslaná Dr. B., s prekladom,
  4. písomné stanovisko R. A. B., Jr. DVM, MS z 9. augusta 2016 s prekladom,
  5. krátený profesijný životopis R. A. B., Jr. DVM, MS (4 strany v anglickom jazyku),
  6. výtlačok z www.marfilvet.sk zo 6. augusta 2016 - článok „Bennett a Marfilvet“,
  7. rozhodnutie starostu mestskej časti Bratislava - Staré mesto z 13. septembra 2000,
  8. potvrdenie spoločnosti SK-NIC, a. s. o registrácii domény www.bennett.sk a jej nepretržitej držbe z 11. augusta 2016,
  9. Zmluva o združení z 1. januára 2005,
  10. úplný výpis z obchodného registra spoločnosti BENNETT VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o.,
  11. vyjadrenie MVDr. Adriána B. z 11. júna 2014 k spoločnému hospodáreniu a majetku,
  12. obrázok (nedatovaný) veterinárnej nemocnice a reklamného pútača „VETERINÁRNA NEMOCNICA“ na plote pred veterinárnou nemocnicou,
  13. obrázok reklamného pútača „24 h VETERINÁRNA NEMOCNICA www.bennett.sk“ ,
  14. Dohoda o ukončení činnosti združenia z 1. marca 2010,
  15. článok v SME Bratislava z 20. novembra 2009 „Chránení pacienti pôjdu na kliniku“,
  16. článok v SME Bratislava z 21. novembra 2009 „Prvým pacientom bola sova“,
  17. diskusia na www.dogforum.sk datovaná v časovom období od 10. augusta 2011 do 30. júla 2015,
  18. príspevky na fórum www.parrotclub.sk z roku 2003 až 2006,
  19. informácia na <http://forum.vivarista.sk/> z roku 2007,
  20. výpis zo stránky www.mojmiláčik.sk z roku 2007,
  21. diskusia na stránke www.forum.fretka.cz,
  22. Čestné prehlásenie MVDr. Richarda K. a MVDr. Adriána B. zo 14. januára 2014,
  23. e-mailová komunikácia z 2. a 3. apríla 2014, ktorá prebehla medzi p. M. a navrhovateľom,
  24. právne stanovisko vo veci vysporiadania podielového spoluvlastníctva z 11. júna 2014,
  25. list MVDr. Adriána B. zo 16. júna 2014,
  26. list navrhovateľa z 19. júna 2014,
  27. e-mailová komunikácia navrhovateľa s JUDr. B. z 22. júna 2014,
  28. list JUDr. B. z 2. júla 2014 adresovaný navrhovateľovi,
  29. list JUDr. B. z 9. júla 2014 adresovaný navrhovateľovi,
  30. list navrhovateľa zo 17. júla 2014 adresovaný JUDr. B.,
  31. list navrhovateľa z 21. júla 2014 adresovaný JUDr. B.,
  32. list JUDr. B. zo 6. októbra 2014 a odpoveď navrhovateľa,
  33. list MVDr. Adriána B. zo 7. augusta 2014,
  34. list navrhovateľa MVDr. Adriánovi B. z 23. septembra 2014,
  35. list MVDr. Adriána B. zo 6. októbra 2014,
  36. list MVDr. Adriána B. z 25. novembra 2014,
  37. výtlačok - Referencia od M. M. (rok 2013),
  38. Prehlásenie predsedníčky Slobody zvierat, p. D.,
  39. stránky z facebooku Slobody zvierat (4 strany, dve sú datované 10. novembra 2015 a 15. apríla 2014),
  40. Vyhlásenie MVDr. X. X. zo 7. augusta 2016,
  41. Vyhlásenie X. Y. z 10. augusta 2016,
  42. písomné vyjadrenie X. Z. z 13. augusta 2016,
  43. písomné vyjadrenie X X.X. z 9. augusta 2016,
  44. Vyhlásenie X X. Y. zo 4. októbra 2016,
  45. výpis z ochrannej známky č. 241477 „BENNETT“ (napadnutá ochranná známka),
  46. výpis z ochrannej známky č. 241935 „MARFILVET“,
  47. výpis z ochrannej známky č. 241476 „marfilvet“,
  48. výpisy zo stránky SK – NIC, týkajúce sa domén, ktoré vlastní MVDr. Adrián B.,
  49. výtlačok z internetového prehliadača google po zadaní slova „bennett“,

50. webové stránky Marfilvet a Marfilvet na facebooku,
51. profesijné profily bývalých veterinárnych lekárov Bennettu uverejnené na www.Marfilvet.sk,
52. diskusia zo stránky facebook Bennett z novembra a decembra 2015,
53. diskusia zo stránky facebook Marfilvet z augusta 2015,
54. diskusia z facebookovej stránky Psíčkari Bratislava,
55. fotografie reklamy a propagácie veterinárnej nemocnice Marfilvet a veterinárnej nemocnice BENNETT, pričom na pútačoch nemocnice MARFILVET sa nachádza nápis „bennett ® TRADE MARK REGISTRED BY MARFILVET“;
56. fotografia, kde je prekrytý plagát VETERINÁRNA NEMOCNICA,
57. Dohody (4ks) o zabezpečení strážnej služby z mája 2016,
58. Príloha k zmluve o poskytovaní strážnej služby (poskytovaní osobnej ochrany),
59. Vyhlásenie X X. Z.,
60. Prehlásenie MVDr. X Y. Y,
61. List MVDr. Adriána B. adresovaný navrhovateľovi (nedatovaný, podľa vyjadrenia navrhovateľa ho dostal niekedy v marci 2016),
62. List JUDr. B. z 1. apríla 2016 adresovaný navrhovateľovi.

Majiteľ v konaní pred prvostupňovým orgánom predložil nasledovné dôkazové materiály:

- Zmluvu o združení z 1. januára 2001,
- rozhodnutie o zápise MVDr. Adriána B. do Komory veterinárnych lekárov SR z 1. novembra 2000,
- uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 25. júla 2016, č. k. 30CbPv/2/2016-49 o nariadení neodkladného opatrenia,
- Návrh na začatie exekúcie zo 16. augusta 2016, ktorý podal MVDr. Adrián B. voči navrhovateľovi a spoločnosti BENNETT VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o.,
- Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo 6. decembra 2016, podaného MVDr. Adriánom B. voči navrhovateľovi a spoločnosti BENNETT VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o.,
- Potvrdenie 19 osôb o tom, že pôsobenie MVDr. Adriána B. vo veterinárnej medicíne pod značkou „Bennett“ poznajú od roku 2000 alebo dlhodobo,
- Potvrdenie viacerých osôb o tom, že vedia, že sedem veterinárnych lekárov uvedených v potvrdení dlhodobo pôsobí pod značkou „Bennett“;
- Potvrdenie osôb pôsobiacich vo Veterinárnej nemocnici na Lamačskej ceste 53 v Bratislave o tom, že sedem veterinárnych lekárov uvedených v potvrdení klienti hľadajú pod značkou „BENNETT“;
- Dohoda o ukončení združenia „Veterinárna poliklinika Bennett“ z 1. marca 2010,
- Čestné prehlásenie zo 14. januára 2014 navrhovateľa a MVDr. Adriána B. o nadobudnutí v ňom uvedeného hnutel'ného majetku spoločne rovným dielom,
- e-mailová komunikácia (podľa údajov majiteľa z 22. októbra 2014) medzi navrhovateľom a MVDr. Adriánom B.,
- faktúra za obnovu domény bennett.sk a potvrdenie o jej uhradení MVDr. Adriánom B. 25. februára 2014,
- uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 13. januára 2017, č. k. 3CoPv/2/2016-331, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 25. júla 2016, č. k. 30CbPv/2/2016-49.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa po preskúmaní dôkazových materiálov predložených účastníkmi v konaní pred prvostupňovým orgánom, ako aj v konaní o rozklade stotožňuje s nasledujúcimi zisteniami prvostupňového orgánu.

Z predložených dôkazových materiálov vyplynulo, že navrhovateľ v roku 1998 pracoval na oddelení Zoo a voľne žijúcich zvierat na Univerzite Florida v USA pod vedením lekára R. A. B. (preukazuje to napr. časopis GUEST, ročník II. z mája 2011 - doklad č. 2 alebo písomné stanovisko samotného Dr. B., doklad č. 4). V roku 2000 sa navrhovateľ a MVDr. Adrián B. rozhodli otvoriť si veterinárnu kliniku, o čom svedčí napr. rozhodnutie starostu mestskej časti Bratislava - Staré mesto z 13. septembra 2000 (doklad č. 7), v ktorom súhlasil s uzatvorením zmluvy o nájme nebytových priestorov medzi vlastníkom nebytových priestorov a Združením špecializovaných veterinárnych lekárov Bennett v zastúpení MVDr. Richardom K. a MVDr. Adriánom B., ako nájomcami. Navrhovateľ a MVDr. Adrián B. sa dohodli, že podnikat' budú pod spoločným názvom „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov - Veterinárna poliklinika Bennett“ (o čom svedčí Zmluva o združení z 1. januára 2001). MVDr. Adrián B. a navrhovateľ ukončili činnosť združenia dohodou v roku 2003. Navrhovateľ si dal v roku 2004 registrovať na svoje meno doménu www.bennett.sk (vyplýva to z potvrdenia spoločnosti SK-NIC, doklad č. 8), na ktorú dal neskôr vypracovať i webstránku, ktorá prezentovala Veterinárnu kliniku Bennett, robila jej reklamu a propagovala jej služby,

ktoré spoločne s ďalšími veterinárnymi lekármi ponúkali. Navrhovateľ je držiteľom domény až do súčasnosti. Dňa 1. januára 2005 sa MVDr. Adrián B. a navrhovateľ dohodli na spoločnej zmluve o združení (doklad č. 9), v ktorej si upravili vzájomný rozsah práv a povinností a dohodli sa, že budú používať spoločný obchodný názov „Veterinárna klinika Bennett“. Už počas existencie spoločného združenia Veterinárnej kliniky Bennett začali MVDr. Adrián B. a navrhovateľ budovať spoločnú veterinárnu nemocnicu, ktorá dostala názov „VETERINÁRNA NEMOCNICA“ (svedčí o tom napr. doklad č. 10 a 11). Pod názvom „bennett“ bola k dispozícii verejná internetová stránka, kde bola propagovaná spoločná VETERINÁRNA NEMOCNICA (dôkaz č. 13). K 1. marcu 2010 sa navrhovateľ a MVDr. Adrián B. dohodli na ukončení činnosti združenia (dôkaz č. 14). Napriek uvedenému ukončeniu činnosti združenia MVDr. Adrián B. i navrhovateľ naďalej fungovali ekonomicky spoločne (napr. dôkaz č. 24). Dňa 20. júla 2011 majiteľ previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o. na navrhovateľa (výpis z obchodného registra, dôkaz č. 10). Neskôr začali medzi navrhovateľom a MVDr. Adriánom B. spory ohľadom spoločného majetku a financií, ktoré vznikli po rozdelení združenia. Na základe týchto skutočností sa vzťahy medzi navrhovateľom a MVDr. Adriánom B. začali vyhrocovať (svedčí o tom spoločná komunikácia z obdobia roku 2014, dôkazy č. 22 až 36). Od 1. mája 2015 začal MVDr. Adrián B. verejne prezentovať novú veterinárnu nemocnicu Marfilvet (svedčia o tom webová stránka Marfilvet - dôkaz č. 6). Navrhovateľ MVDr. Adriánovi B. zrušil jeho profil na internetovej stránke www.bennett.sk (podľa vyjadrenia navrhovateľa to urobil niekedy v máji). Následne navrhovateľ zmenil názov VETERINÁRNA NEMOCNICA s. r. o. na názov BENNETT VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o. (podľa výpisu z obchodného registra na základe rozhodnutia jediného spoločníka z 4. mája 2015, dôkaz č. 10). MVDr. Adrián B. podal 4. júna 2015 prihlášku slovnnej ochrannej známky „BENNETT“ a kombinovanej ochrannej známky „marfilvet“ a neskôr 7. augusta 2015 aj slovnnej ochrannej známky „MARFILVET“ (dôkazy č. 45, 46, 47), všetky pre tovary a služby v triedach 3, 5 a 44 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. MVDr. Adrián B. si rezervoval i viaceré domény na názov Marfilvet a Bennett t. j. bennett-bratislava.sk; marfilvet-bratislava.sk; bennett-veterinari.sk; marfilvet-veterinari.sk; bennett.kontakty.sk; marfilvet.kontakty.sk; bennett-rozpis-sluzieb.sk; marfilvet-rozpis-sluzieb.sk; bennett-veterinarna-nemocnica.sk; marfilvet-veterinarna-nemocnica.sk; marfilvet.sk; zverolekaren.sk. Taktiež pre Marfilvet vytvoril stránku aj na facebooku a od 10. mája 2015 tu pravidelne propaguje a prezentuje služby nemocnice Marfilvet (dôkaz č. 48, 50). Napadnutá ochranná známka bola zapísaná do registra 15. decembra 2015. Podľa vyjadrenia navrhovateľa niekedy v marci 2016 obdržal list od MVDr. Adriána B., v ktorom tento žiadal o finančné vyrovnanie, úhradu platieb, nákladov a vyriešenie sporov napr. ohľadom domény bennett.sk atď. V liste bolo tiež oznámené, že jediným majiteľom ochrannej známky „BENNETT“ je MVDr. Adrián B. a používať ju smie len on, ako jej majiteľ (dôkaz č. 61). V apríli 2016 právny zástupca MVDr. Adriána B. zaslal navrhovateľovi list, v ktorom žiadal navrhovateľa upustiť od protiprávneho konania, ktoré spočíva v neoprávnenom užívaní napadnutej ochrannej známky „BENNETT“ (dôkaz č. 62). Následne MVDr. Adrián B. podal aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia a aj trestné oznámenie.

Orgán rozhodujúci o rozklade dopĺňa, že uvedená genéza vývoja podnikania a vzťahov majiteľa a navrhovateľa nebola spochybnená ani jednou zo strán. Orgán rozhodujúci o rozklade sa stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že navrhovateľ aj MVDr. Adrián B. (či už podnikali samostatne, prostredníctvom združenia alebo v rámci spoločnosti) používali na prevádzkovanie svojej činnosti (poskytovanie veterinárnych služieb) a jeho propagáciu označenie „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov - Veterinárna poliklinika Bennett“, „Veterinárna klinika Bennett“, „klinika Bennett“, či „nemocnica Bennett“, „tím lekárov Bennettu“ alebo jednoducho iba „bennett“, a to od začiatku roku 2001 až po súčasnosť. Označenie „bennett“ bolo od roku 2004 aj súčasťou doménového mena www.bennett.sk, pričom na tejto web stránke bola prezentovaná veterinárna klinika Bennett, následne aj VETERINÁRNA NEMOCNICA, ich činnosť, ako aj činnosť MVDr. Adriána B. Takisto sa toto označenie vyskytovalo aj v rámci rôznych diskusií ohľadom starostlivosti o zvieratá na internete a Facebooku.

Zo zmienovaných skutočností je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade zrejmé, že navrhovateľ disponuje právami vyplývajúcimi z používania označenia „BENNETT“, pričom ide o práva staršie ako v prípade práva prednosti napadnutej ochrannej známky (začiatky používania označenia „BENNETT“ navrhovateľom pri výkone veterinárnej činnosti siahajú k začiatku roku 2001, prihláška napadnutej ochrannej známky bola podaná 4. júna 2015).

Jednou z kľúčových skutočností, ktorá má zásadný dopad na posúdenie, či prihlasovateľ konal alebo nekonal pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v dobrej viere, je jeho vedomosť o existencii práv inej osoby na zhodné alebo podobné označenie v čase podania prihlášky ochrannej známky. Vedomosť prihlasovateľa v čase podania prihlášky ochrannej známky o existencii práva inej osoby na zhodné alebo

podobné označenie je jednou z nevyhnutných podmienok, ktorá musí byť naplnená pre úspešné uplatnenie si dôvodu neplatnosti vymedzeného v § 35 ods. 1 v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. l) zákona o ochranných známkach.

V tomto prípade vedomosť majiteľa o používaní označenia „BENNETT“ navrhovateľom bola preukázaná a majiteľ ju ani nijako nespochybňoval (majiteľ sám zdôraznil, že na použitie tohto označenia sa dohodli spoločne, v konaní bola predložená napr. zmluva o združení z 1. januára 2001, podľa ktorej sa navrhovateľ a MVDr. Adrián B. dohodli, že pri svojej činnosti budú používať obchodný názov „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov – Veterinárna poliklinika Bennett“, takisto bolo predložené rozhodnutie starostu mestskej časti Bratislava – Staré mesto z 13. septembra 2000, v ktorom starosta súhlasil s uzatvorením nájmu so Združením špecializovaných veterinárnych lekárov Bennett v zastúpení navrhovateľa a MVDr. Adriána B. ako nájomcami, ako aj mnohé ďalšie doklady).

Pokiaľ ide o posúdenie skutočnosti, či prihláška napadnutej ochrannej známky bola podaná majiteľom v dobrej viere (t. j. posúdenie subjektívneho úmyslu majiteľa), orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že výlučné právo vyplývajúce z registrovanej ochrannej známky prináleží iba tomu, kto si registruje ochrannú známku s úmyslom vytvoriť si silnejšiu pozíciu na trhu budovaním svojho vlastného špecifického označenia, nie však tomu, kto chce zmeniť aktuálne trhové pomery tým, že využije štátom garantované privilegium, ktoré mu poskytuje výlučné práva k určitému označeniu, s cieľom buď obmedziť doterajší priestor už existujúcim a na trhu pôsobiacim konkurentom používajúcim zhodné alebo podobné označenie alebo využiť ich doterajšie výsledky a aktivitu k budovaniu vlastného silnejšieho postavenia na trhu.

Na tomto mieste orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že zápisom napadnutej ochrannej známky do registra bola „posilnená úroveň ochrany“ označenia, ktoré predtým navrhovateľ aj majiteľ dlhodobo spoločne používali, avšak iba pre osobu majiteľa. Zápisom tohto označenia do registra došlo zároveň k monopolizácii práva k tomuto označeniu v prospech majiteľa. Majiteľ tak na úkor navrhovateľa získal výlučné práva, ktoré sa spájajú s registráciou ochrannej známky. S týmito právami vymedzenými v § 8 zákona o ochranných známkach sa spája vyššia prestíž oproti právam k nezapísanému označeniu a väčšia transparentnosť (majiteľ má právo používať značku ®, pričom register ochranných známok je verejný a obsahuje rozhodné údaje o zapísaných ochranných známkach). Zákon o ochranných známkach zároveň zakazuje tretím osobám použitie zhodného označenia na zhodných tovaroch alebo službách, resp. použitie označenia, ak z dôvodu jeho zhodnosti alebo podobnosti s ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb existuje pravdepodobnosť jeho zámény s registrovanou ochrannou známkou na strane verejnosti. Zápis ochrannej známky rovnako bráni zápisu zhodného označenia do registra, resp. umožňuje majiteľovi podať námietky proti zápisu označenia do registra, okrem iného v prípade, ak existuje pravdepodobnosť zámény na strane verejnosti [§ 7 a) zákona o ochranných známkach]. Zapísaná ochranná známka môže byť prevedená, či môže prejsť na nového majiteľa, môže byť predmetom záložného práva, predmetom exekúcie a môže byť zahrnutá do konkurznej podstaty. Majiteľ ochrannej známky je tiež oprávnený udeliť výlučnú alebo nevýlučnú licenciu k jej používaniu.

Pokiaľ má prihlasovateľ v čase podania prihlášky ochrannej známky vedomosť o používaní určitého označenia aj iným subjektom a napriek tomu si podá prihlášku ochrannej známky, predmetom ktorej je zhodné označenie, t. j. podá ju s vedomím, že spôsobí ujmu tomuto subjektu minimálne tým, že ho dostane do nevýhodného postavenia, a prípadne pokiaľ mu následne aj skutočne začne brániť v ďalšom používaní tohto označenia, možno považovať takto podanú prihlášku ochrannej známky za prihlášku, ktorá nebola podaná v dobrej viere.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ bol v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky dlhoročným používateľom označenia „BENNETT“ v spojitosti s vykonávaním veterinárnej činnosti, získanie práv k totožnej ochrannej známke jediným subjektom, a to majiteľom, bolo v zrejmom rozpore s jeho oprávnenými záujmami. Majiteľ si musel byť vedomý toho, že podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky a jej zápisom do registra dostane navrhovateľa, resp. jeho spoločnosť do nevýhodného postavenia a tiež, že mu bude môcť brániť v používaní tohto označenia a samostatne ťažiť z jeho povesti a hodnoty. Majiteľ uvedené napokon aj uskutočnil, keď navrhovateľovi oznámil, že na základe zápisu napadnutej ochrannej známky do registra označenie „BENNETT“ smie používať iba majiteľ, resp. iné subjekty jedine s jeho súhlasom (list MVDr. Adriána B. z marca 2016 adresovaný navrhovateľovi), resp. že navrhovateľ neoprávnené používa napadnutú ochrannú známku a toto jeho konanie je okrem iného dôvodom na trestné stíhanie navrhovateľa, pričom ho vyzval na upustenie od zasahovania do práv majiteľa k napadnutej ochrannej známke (list JUDr. B. z 1. apríla 2016 adresovaný navrhovateľovi). Majiteľ si musel byť vedomý

toho, že navrhovateľovi, vzhľadom na dlhoročné používanie označenia „BENNETT“ spolu s majiteľom, prináležia v zásade rovnaké práva k používaniu označenia „BENNETT“ ako jemu samému a že podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky výlučne v jeho vlastnom mene bez dohody s navrhovateľom a bez súhlasu navrhovateľa nemožno považovať za korektné konanie, t. j. také, ktoré je v súlade s obchodnou etikou.

V súvislosti s uvedeným možno poukázať tiež na to, že z predložených dôkazov, ako aj z vyjadrení navrhovateľa a MVDr. Adriána B. je zrejmé, že medzi nimi dlhšie obdobie pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky existovali spory týkajúce sa ich podnikateľskej činnosti. Aj v tomto kontexte sa konanie majiteľa, keď podal prihlášku ochrannej známky, predmetom ktorej bolo označenie, o ktorom vedel, že jeho používateľom bol aj navrhovateľ, nejaví ako také, ktorým by sledoval legitímny cieľ. Majiteľ napokon v predmetnom konaní ani neuviedol žiadny dôvod, ktorý by podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky aj napriek spomínaným okolnostiam (keď vedel o používaní označenia „BENNETT“ aj navrhovateľom) ospravedlňoval, a teda umožnil záver, že táto bola podaná v dobrej viere. Naopak z následného postupu majiteľa po zápise napadnutej ochrannej známky do registra (bránenie navrhovateľovi v používaní predmetného označenia) je zrejmé, že cieľom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky bolo práve využiť blokujúci charakter napadnutej ochrannej známky tak, aby navrhovateľovi zabránil používať označenie „BENNETT“ a znemožnil mu podnikanie pod týmto označením, a to napriek tomu, že ho pomerne dlhé obdobie pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky používal a stalo sa pre neho známe v príslušnom okruhu zákazníkov.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa na základe uvedených skutočností stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, že podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky iba v mene MVDr. Adriána B., vzhľadom na dlhoročnú spoluprácu s navrhovateľom a používanie označenia „BENNETT“ MVDr. Adriánom B. a aj navrhovateľom pri ich podnikaní, a skutočnosť, že MVDr. Adrián B. vzápätí po získaní ochrany atakoval navrhovateľa, dokonca hrozbou trestného stíhania, čo by mohlo mať za následok to, že navrhovateľ nebude môcť vykonávať svoju veterinárnu činnosť, t. j. znemožnenie jeho podnikania, možno považovať za nekorektné konanie. Vzhľadom na dlhoročné používanie označenia „BENNETT“ MVDr. Adriánom B. aj navrhovateľom si majiteľ nemôže uzurpovať pre seba toto označenie, ktoré dlhé obdobie slúžilo na identifikáciu veterinárnej činnosti obidvoch subjektov. Orgán rozhodujúci o rozklade sa stotožňuje s tým, že podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky majiteľom vo svojom mene možno považovať za zámerné konanie s cieľom neoprávnene získať určité zvýhodnené postavenie, resp. s cieľom blokovania navrhovateľa a jeho činnosti, a preto je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade, rovnako ako podľa prvostupňového orgánu, odôvodnený záver, že majiteľ pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky nekonal v dobrej viere.

Majiteľ v podanom rozklade argumentoval tým, že následné domáhanie sa ochrany svojich práv z jeho strany, vyplývajúce z riadne zapísanej ochrannej známky, nemôže byť posudzované ako konanie v rozpore s dobrou vierou. Podľa jeho názoru posudzovanie dobrej viery a registrovanie ochrannej známky je potrebné vyhodnocovať na podklade okolností, ktoré predchádzali samotnej registrácii. Uvedený právny záver podľa majiteľa vyplýva aj z komentára k zákonu o ochranných známkach (autori: Maruniaková, I., Klinka T. a kol.), a to z komentára k § 5 ods. 1 písm. l) toho zákona, podľa ktorého „relevantným okamihom na posúdenie dobrej viery prihlasovateľa v rámci prieskumu zápisnej spôsobilosti je okamih podania prihlášky ochrannej známky a okolnosti, ktoré nastali až po jej podaní, nemôžu mať vplyv na vyslovenie záveru o nedostatku dobrej viery“.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že príslušný okamih na stanovenie, či prihlasovateľ konal alebo nekonal pri podaní prihlášky ochrannej známky v dobrej viere, je čas podania prihlášky ochrannej známky. Pri posudzovaní zámeru prihlasovateľa v čase podania prihlášky ochrannej známky sa však môžu zohľadniť aj skutočnosti alebo dôkazy, týkajúce sa obdobia, ktoré nasledovalo po podaní prihlášky ochrannej známky, najmä pokiaľ je z nich zrejmé, či prihlasovateľ ochrannú známkou po zápise používal, akým spôsobom a aká logika ho viedla k podaniu prihlášky ochrannej známky, predmetom ktorej je dané označenie. Veľakrát práve nasledujúce kroky prihlasovateľa odhalia skutočnosť, že prihláška ochrannej známky nebola podaná s cieľom rozvíjania vlastného podnikania, ale s cieľom využiť blokujúci charakter následne zapísanej ochrannej známky na odstránenie konkurencie, resp. s cieľom konkurenčne subjektu dostať do nevýhodnej pozície.

Pokiaľ sa prihlasovateľ po zápise ochrannej známky domáha ochrany svojich práv v prípade ich ohrozenia alebo porušenia, ako napr. v prípade používania napodobenín alebo využitia rozlišovacej spôsobilosti jeho

ochrannej známky a silnej pozície na trhu inými subjektmi, má právo sa brániť proti takémuto nezákonnému konaniu, avšak, ak sa neskôr preukáže, že ochranná známka nebola zapísaná s cieľom rozvíjania vlastného podnikania, ale s cieľom blokovania svojho dlhoročného partnera a znemožnenia mu ďalej podnikat' resp. sťaženia jeho situácie na trhu, v tomto prípade takéto okolnosti svedčia o konaní v nie dobrej viere. V predmetnom prípade listy adresované navrhovateľovi v období po zápise napadnutej ochrannej známky do registra, ako aj následné podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a podanie trestného oznámenia (ktoré môže mať za následok, že navrhovateľ môže prísť o licenciю veterinára a nebude môcť vykonávať veterinárnu činnosť) za daných okolností svedčia o tom, že prihláška napadnutej ochrannej známky bola podaná s cieľom blokovat' navrhovateľa.

Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade teda prvostupňový orgán správne vzal do úvahy a vyhodnotil tieto okolnosti, ktoré síce nastali až po zápise napadnutej ochrannej známky do registra, ktoré však bolo potrebné pri posúdení úmyslu prihlasovateľa v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky zohľadniť.

Majiteľ ďalej v rozklade označil za kľúčové pre posúdenie návrhu navrhovateľa časové hľadisko, a to zásadu priority používania názvu, resp. označenia chráneného napadnutou ochrannou známkou. Uviedol, že MVDr. Adrián B. začal používať označenie „BENNETT“ v roku 2000, a to v čase, kedy ešte navrhovateľ nedisponoval oprávnením na výkon veterinárnej činnosti. Od roku 2001 začalo toto označenie používať združenie po dohode a so súhlasom MVDr. Adriána B. MVDr. Adrián B. teda vniesol do združenia predmetné označenie, ktoré sa neskôr pre výkon veterinárnej činnosti začalo používať. V roku 2000 nebol navrhovateľ podnikateľský subjekt a ani nebol s MVDr. Adriánom B. v žiadnom pracovnoprávnom vzťahu. Majiteľ zdôraznil, že na použitie pomenovania „BENNETT“ sa dohodli obaja – spoločne, potom, čo ho už MVDr. Adrián B. používal skôr.

V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že to, že MVDr. Adrián B. bol 1. novembra 2000 zapísaný do zoznamu súkromných veterinárnych lekárov, resp. že na základe rozhodnutia mestskej časti Bratislava – Staré mesto z 30. novembra 2000, právoplatného 11. decembra 2000 získal povolenie na prevádzku na výkon činnosti veterinárneho lekára (uvedené vyplýva zo zápisnice spísanej 25. apríla 2016 na Okresnej prokuratúre Bratislava I, predloženej navrhovateľom v prvostupňovom konaní), nie je dôkazom, že bezprostredne po zápise do zoznamu súkromných veterinárnych lekárov, resp. získaní uvedeného povolenia začal MVDr. Adrián B. používať označenie „BENNETT“ vo vzťahu k spotrebiteľskej verejnosti, a teda ani dôkazom, že predmetné označenie začal používať skôr ako navrhovateľ. Z predložených dôkazových materiálov je pritom zrejmé to, že už 1. januára 2001 podpísali navrhovateľ a MVDr. Adrián B. Zmluvu o združení, v ktorej sa dohodli na spoločnom používaní obchodného názvu „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov – Veterinárna poliklinika Bennett“ pri vykonávaní ich veterinárnej činnosti. Z predložených dôkazov tiež vyplýva, že na používaní tohto označenia sa dohodli ešte skôr, keďže už v septembri roku 2000 vystupovali navonok pod týmto označením (uvedené vyplýva z rozhodnutia starostu mestskej časti Bratislava – Staré mesto z 13. septembra 2000, v ktorom sú navrhovateľ a MVDr. Adrián B. označení spoločným menom „Združenie špecializovaných veterinárnych lekárov Bennett“, ako subjekty, ktoré budú prevádzkovať veterinárnu ambulanciu). V tomto konaní však nebolo preukázané, kto a či jeden z nich začal používať označenie „BENNETT“ skôr, resp. to že skôr začal s používaním označenia „BENNETT“ majiteľ.

Orgán rozhodujúci o rozklade tiež zastáva názor, že pri posúdení či prihláška napadnutej ochrannej známky bola alebo nebola podaná v dobrej viere, nie je rozhodujúce, kto začal používať predmetné označenie skôr, a to s ohľadom na následné dlhodobé používanie tohto označenia na trhu obidvomi subjektmi – navrhovateľom aj majiteľom na základe ich dohody. Pokiaľ by aj bolo preukázané, že MVDr. Adrián B. používal označenie „BENNETT“ vo vzťahu k spotrebiteľskej verejnosti ako prvý, táto skutočnosť by ho, sama o sebe, neoprávňovala na podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky výlučne vo svojom mene, a to vzhľadom na následné dlhodobé používanie tohto označenia majiteľom aj navrhovateľom v období pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti zdôrazňuje, že z dôkazových materiálov predložených účastníkmi konania v konaní pred prvostupňovým orgánom a ani v konaní o rozklade nevyplýva akákoľvek skutočnosť, ktorá by osvedčovala výlučné právo majiteľa k tomuto označeniu v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky. Prípadné krátkodobé samostatné používanie predmetného označenia v minulosti, predtým ako toto označenie používali dlhodobo navrhovateľ a aj MVDr. Adrián B. spoločne, neoprávňovalo majiteľa na podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky výlučne vo svojom mene. Zo žiadnych predložených dokladov tiež nevyplývalo, že majiteľ vniesol predmetné označenie do združenia,

resp. že navrhovateľovi len poskytol súhlas s používaním označenia „BENNETT“, a teda že po celý čas spoločného podnikania navrhovateľ predmetné označenie používal iba s jeho povolením. V Zmluve o združení z 1. januára 2001, ako aj v Zmluve o združení z 1. januára 2005 sú uvedené majetkové hodnoty vnesené navrhovateľom a MVDr. Adriánom B. do združenia. Právo k označeniu „BENNETT“ však ani jedna zo zmlúv v tejto súvislosti nespomína. S argumentáciou majiteľa v podanom rozklade, že na podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky výlučne vo svojom mene ho oprávňovalo skoršie používanie prihláseného označenia, teda nemožno súhlasiť a nemožno prihliadať ani na ním tvrdenú, avšak nepreukázanú skutočnosť, že označenie „BENNETT“ vniesol do združenia a že navrhovateľ ho používal len s jeho súhlasom.

Majiteľ sa v podanom rozklade bránil tým, že navrhovateľ mal možnosť podať písomné pripomienky, či námietky proti zápisu napadnutej ochrannej známky do registra. Nič také však neurobil, pričom je zjavné a nesporné, že o procese registrácie zo strany MVDr. Adriána B. mal navrhovateľ priame a bezprostredné informácie. Navrhovateľ mal k dispozícii celý rad zákonných prostriedkov, ktoré mohol využiť na to, aby k registrácii napadnutej ochrannej známky v prospech majiteľa neprišlo. Žiadny z nich však nevyužil.

K uvedenému orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že nijakým dokladom nebolo preukázané, že navrhovateľ mal o procese registrácie napadnutej ochrannej známky priame a bezprostredné informácie, ako to tvrdí majiteľ. Pokiaľ by však aj túto informáciu mal, zo žiadneho ustanovenia zákona o ochranných známkach nevyplýva skutočnosť, že pokiaľ navrhovateľ nevyužil inštitút námietok a pripomienok, už nie je oprávnený na podanie návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú. Orgán rozhodujúci o rozklade preto súhlasí s tým, čo konštatoval v súvislosti s uvedeným argumentom aj prvostupňový orgán, že podanie návrhu na vyhlásenie neplatnosti napadnutej ochrannej známky v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach nebolo podmienené skorším podaním a uplatnením pripomienok či námietok v konaní o prihláške napadnutej ochrannej známky.

Majiteľ v rozklade ďalej poukázal na to, že je otázne, prečo si navrhovateľ spoločnosť VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o. nepremenoval už v roku 2011, keď MVDr. Adrián B. ukončil svoju účasť v tejto spoločnosti (júl 2011) na BENNETT Veterinárna nemocnica, s. r. o., ale urobil tak až v roku 2015 po eskalácii vzájomných konfliktov. Podľa majiteľa aj z uvedeného je zrejmé, že toto označenie nepoužíval navrhovateľ, resp. že nie je pravdou, že len navrhovateľa poznali pod týmto označením, ale práve naopak, že to bol MVDr. Adrián B. a s ním spolupracujúci tím lekárov, ktorý aj naďalej poskytoval veterinárnu činnosť pod týmto označením.

Orgán rozhodujúci o rozklade k uvedenému dodáva, že otázka používania označenia „BENNETT“ navrhovateľom pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky je jednou z rozhodujúcich otázok pre posúdenie toho, či majiteľ podal napadnutú prihlášku ochrannej známky v zlej viere, avšak skutočnosť či a kedy navrhovateľ zmenil obchodné meno svojej spoločnosti, nie je pre posúdenie tejto otázky rozhodujúca. Z dokladov predložených v tomto konaní vyplynulo, že navrhovateľ používal označenie „Bennett“ kontinuálne, a to aj po roku 2011 napr. prostredníctvom domény www.bennett.sk, prostredníctvom rôznych internetových diskusií napr. na www.dogforum.sk (dôkaz č. 17), uvedené je zrejme tiež z referencie M. M. z roku 2013 (dôkaz č. 37), spolupráce navrhovateľa so Slobodou zvierat (dôkaz č. 38), rôznych diskusií na facebook-u atď. Skutočnosť, že obchodné meno spoločnosti VETERINÁRNA NEMOCNICA, s. r. o. bolo zmenené až neskôr, nie je v tomto prípade zásadná.

Majiteľ v rozklade tiež poukázal na to, že pokiaľ by vychádzal zo záverov prvostupňového orgánu v napadnutom rozhodnutí, dospel by k absurdnej situácii, kedy ani jeden z účastníkov konania, t. j. ani navrhovateľ a ani majiteľ by si nikdy nemohli dať registrovať ochrannú známku, keďže jeden alebo druhý by (vzhľadom na vzájomné rozpory a konflikty) nekonal v dobrej viere. Podľa názoru majiteľa je preto v predmetnom prípade potrebné vychádzať striktnie zo zásady priority registrácie a poskytnúť ochranu tomu, kto právo prednosti preukáže.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa nestotožňuje s tvrdením, že je potrebné vychádzať striktnie zo zásady priority registrácie, pretože priznaním výlučného práva k označeniu „BENNETT“ majiteľovi by navrhovateľ mohol byť podstatným spôsobom dotknutý na svojich právach. Zákonodarca koncipoval zákon o ochranných známkach tak, aby v registri boli zapísané ochranné známky, ktoré predstavujú významný prostriedok podpory predaja, či poskytovania služieb, ktoré zaväzujú výrobcu alebo poskytovateľa služieb zachovávať určitý štandard, či kvalitu, ktoré sú použité na získanie a zachovanie dobrej povesti, ktoré sú spôsobilé pritiahnúť alebo zaviazať si spotrebiteľa, no najmä také, ktoré sú schopné spoľahlivo identifikovať pôvod či

očakávanú kvalitu tovarov a služieb, ale nie ochranné známky, ktoré sú zapísané iba z dôvodu špekulácií, či na účely neoprávnenej blokácie. Ochranná známka sa nemôže stať násilným nástrojom vyriešenia vzájomných sporov.

K reakcii majiteľa, že úrad absolútne nezobral na zreteľ konanie navrhovateľa, čo sa týka uzurpovania domény, orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že predmetom tohto konania o vyhlásení napadnutej ochrannej známky za neplatnú nie je posúdenie, či si navrhovateľ privlastnil doménu www.bennett.sk oprávnené alebo nie. Prípadné neoprávnené nakladanie s uvedenou doménou neoprávňuje majiteľa k tomu, aby si recipročne podal prihlášku napadnutej ochrannej známky.

V súvislosti s argumentom majiteľa, že k používaniu označenia „Marfilvet“ ho viedlo nekalosúťažné správanie navrhovateľa, keď opakovane dochádzalo ku konfliktom a problémom zo strany pacientov a klientov, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Samotná skutočnosť, že majiteľ v súčasnosti používa označenie „Marfilvet“ na označovanie ním poskytovaných služieb, podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade nie je rozhodujúca pre zistenie, že prihláška napadnutej ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere. Rozhodujúcou skutočnosťou je, že majiteľ si nemôže privlastniť označenie, ktoré dlhodobo používali majiteľ a aj navrhovateľ, a dať si ho zaregistrovať výlučne pre seba ako ochrannú známku, a tým uviesť navrhovateľa do nevýhodného postavenia. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti tiež dopĺňa, že posúdenie toho, či sa navrhovateľ určitým svojím konaním dopustil nekalej súťaže, tiež nie je v kompetencii úradu a majiteľ uvedené nepreukázal rozhodnutím kompetentného orgánu (súdu). Pre úplnosť je potrebné tiež doplniť, že pokiaľ sa aj navrhovateľ dopustil nekalej súťaže, či iného protiprávneho konania, uvedené samo o sebe neoprávňovalo majiteľa na podanie prihlášky napadnutej ochrannej známky výlučne vo svojom mene.

Čo sa týka pochybností majiteľa o pravosti dokladov predložených navrhovateľom (majiteľ k tomuto uviedol, že niektoré podpisy podľa jeho názoru legitímne nezodpovedajú podpisom dotknutej osoby, ale skôr majú bližšie k podpisu navrhovateľa – v tejto súvislosti konkrétne poukázal na dôkaz č. 41 – Vyhlásenie X. Y. z 10. augusta 2016), orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že v tomto prípade ide o ničím nepodložené tvrdenie, resp. dohady majiteľa. Majiteľ neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by pravosť konkrétnych navrhovateľom predložených dokladov spochybňovali. O pravosti podpisov tretích osôb na dokladoch predložených navrhovateľom nemá orgán rozhodujúci o rozklade dôvod mať pochybnosti.

S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď napadnutú ochrannú známku vyhlásil za neplatnú v zmysle § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 509/2009 Z. z. o ochranných známkach z dôvodu, že prihláška napadnutej ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere.

Pokiaľ ide o dôvod neplatnosti napadnutej ochrannej známky uplatnený navrhovateľom podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z., tento prvostupňový orgán neskúmal s odôvodnením, že by to nemalo vplyv na konečné rozhodnutie. Rozkladom bol spochybnený len záver o nepodaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v dobrej viere, pričom otázka posudzovania (resp. neposudzovania) dôvodu neplatnosti podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. nebola predmetom podaného rozkladu, a preto nebola v konaní o rozklade ani preskúmaná. Pre úplnosť však orgán rozhodujúci o rozklade dodáva, že prvostupňový orgán postupoval správne, ak po zistení, že existuje prekážka zápisnej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky absolútnej povahy, už neskúmal ďalšie navrhovateľom uplatnené relatívne dôvody neplatnosti napadnutej ochrannej známky.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia a posúdení dôvodov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

Mgr. Oliver Krist
Kýčerského 7
811 05 Bratislava

II.

Advokátska kancelária LÖWY & LÖWY, s. r. o.
Slowackého 56
821 04 Bratislava - Ružinov